

आश्वासयंतः ब्रनवासस्यापिश्रेयस्करत्वोपपादनेनेतिशेषः ॥४६॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥१॥॥७॥ प्रभातायांअरुणोदयेनउद्दीपितायां रजन्याश्वरमभागेइतियावत् यि
यासतांयातुंगंतुमिच्छतां भिक्षाभुजःब्राह्मणाः ॥ १ ॥ धनंराज्यंतदुभयकृताश्रीःब्राह्मणतर्पणादिरूपाशोभाचास्माकंनष्टेत्याह वयंहीति ॥ २ ॥ व्यालाःश्वापदाःवृकव्याघ्रादयः व्यालोभुजंगमेकूरेश्वापदेदुष्ट
दंतिनीतिविश्वः ॥ ३ ॥ ४ ॥ भक्ताअपिमूढाश्चेत्स्युःकिंतर्हितैरित्यतआहुः सद्धर्मदर्शिनइति सतोब्रह्मणोयेधर्माःसत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वादयस्तदनुभविनः॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अनुध्यानेनइ

राजानंतुकुरुश्रेष्ठंतेहंसामधुरस्वराः ॥ आश्वासयंतोविप्राय्याःक्षपांसर्वाव्यनोदयन् ॥४६॥इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० अरण्यपर्वणिपौरप्रत्यागमनेप्रथ
मोऽध्यायः ॥१॥ ॥७॥ ॥७॥ वैशंपायनउवाच प्रभातायांतुशर्वय्यातिषामक्लिष्टकर्मणां ॥ वनंयियासतांविप्रास्तस्थुर्भिक्षाभुजोग्रतः ॥ १ ॥ तानुवा
चततोराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ वयंहिहतसर्वस्वाहतराज्याहतश्रियः ॥ २ ॥ फलमूलामिषाहारावनंगच्छामदुःखिताः ॥ वनंचदोषबहुलंबहुव्यालसरीसृपं
॥ ३ ॥ परिक्लेशश्चवोमन्येध्रुवंतत्रभविष्यति ॥ ब्राह्मणानांपरिक्लेशोदैवतान्यपिसादयेत् ॥ किंपुनर्मामितोविप्रानिवर्तध्वंयथेष्टतः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाऊचुः गति
र्याभवतांराजंस्तांवयंगंतुमुद्यताः ॥ नार्हस्यस्मान्परित्यक्तुंभक्तान्सद्धर्मदर्शिनः ॥ ५ ॥ अनुकंपांहिभक्तेषुदेवताद्यपिकुर्वते ॥ विशेषतोब्राह्मणेषुसदाचारावलंबि
षु ॥ ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ममापिपरमाभक्तिर्ब्राह्मणेषुसदाद्विजाः ॥ सहायविपरिभ्रंशस्त्वयंसादयतीवमां ॥ ७ ॥ आहरेयुरिमेयेपिफलमूलमृगांस्तथा ॥ तइमे
शोकजैर्दुःखैर्भ्रातरोमेविमोहिताः ॥ ८ ॥ द्रौपद्याविप्रकर्षणराज्यापहरणेनच ॥ दुःखार्दितानिमान्क्लेशैर्नाहंयोक्तुमिहोत्सहे ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाऊचुः अस्मत्पोषणजा
चिंतामाभूत्तेहदिपार्थिव ॥ स्वयमाहृत्यचान्नानित्वानुयास्यामहेवयं ॥ १० ॥ अनुध्यानेनजप्येनविधास्यामःशिवंतव ॥ कथाभिश्चाभिरम्याभिःसहरंस्यामहे
वयं ॥ ११ ॥ युधिष्ठिरउवाच एवमेतन्नसंदेहोरमेहंसततंद्विजैः ॥ न्यूनभावात्तुपश्यामिप्रत्यादेशमिवात्मनः ॥ १२ ॥ कथंद्रक्ष्यामिवःसर्वान्स्वयमाहृत्यभोजिनः
मद्भक्त्याक्लिश्यतो नर्हान्धिक्षपापान्धृतराष्ट्रजान् ॥ १३ ॥ वैशंपायनउवाच इत्युक्त्वासनृपःशोचन्निषसादमहीतले ॥ तमध्यात्मरतोविद्वान्शौनकोनामवैद्वि
जः ॥ १४ ॥ योगेसांख्येचकुशलोराजानमिदमब्रवीत् ॥ १५ ॥

॥ १३ ॥ एवंब्राह्मणभरणसामर्थ्याभावात्स्वयंराजानंप्रतिशोकमोहनिवर्तकंवचनंशौनकाहेत्याह इत्युक्तेति अध्यात्मंआत्मानंशारीरंअधिकृत्यप्रवृत्तंशास्त्रंअध्यात्मंवेदांतस्तत्परतः ॥ १४ ॥ योगश्चित्त
वृत्तिनिरोधःसांख्यंप्रकृतिपुरुषविवेकःतयोर्निष्णातः ॥ १५ ॥